



Beretningen i år dækker grundet Covid-19 over et lidt længere stræk siden sidste generalforsamling i foråret 2019 til nu sensommer 2020.

Så gik der endnu et år. Et år der begyndte godt og som på mange måder lignede de andre år - med vores faste rytme, årshjul, fester og arrangementer. Men så kom Coronaen på tværs af det hele og efterlod os alle med en lidt underlig følelse af et ufuldendt skoleår og en hverdag som vedvarende er under forandring.

På personalesiden har der været ændringer. Da skoleåret 18-19 gik på hæld, sad vi tilbage med en børnehaveklasse, der havde haft et turbulent startår her på Sofiehøj med flere voksne ind og ud ad døren. Det gav helt forståeligt frustration hos forældrene. Det gjorde det også hos os, der er ansat til at give børnene på Sofiehøj en tryk skolestart og som sammen med bestyrelsen lægger vægt på at rekruttere de rigtige til Sofiehøj. Klassen blev til 1. klasse med Nana som en god, stabil klasselærer og har haft et godt forløb, hvor de har udviklet sig i positiv retning. I marts blev Nana syg, og da det i juni blev usikkert hvornår Nana kommer tilbage, måtte vi ansætte ny lærer til klassen i håb om at få den nødvendige stabilitet omkring børnene. Velkommen til Stina Jartvar, som på positiv og kompetent vis har taget roret. Også velkommen til Yvonne Andersson, der er ansat i barselsvikariat for Malene. Vi føler os ret heldige at have fået en dygtig tysklærer ind ad døren - det er ikke alle forundt, for tysklærere hænger ikke på træerne. Knud gik på pension efter 3 år, hvor han har været primus motor i at forvandle den gamle have fra at være et lidt dunkelt og dødt område til at være et af de mest aktive lege – og opholdssteder på skolen med god hjælp fra mange aktive forældre. Efter at have hjulpet Mette med at få spirerklassen godt i gang søgte Christie en fuldtidsstilling, som vi desværre ikke kunne tilbyde. I stedet har vi netop ansat pædagog Claes Jørgensen til vores SFO, og både Claes og Stina har en fortid på Tuse Skole, som vi efterhånden skylder en stor tak.

Skoleåret 18-19 sluttede på flere områder på en lidt overraskende måde. Vores 9. klasse strammede sig gevaldigt op i slutspurten frem mod de afsluttende prøver og endte med ret fine prøvekarakterer. Det mente de skulle fejres, så desværre havde størstedelen af dem ikke kun juice i papkrusene sidste skoledag. De måtte hjem og 8. klasse hjalp de resterende 9. klasseelever og gennemførte de planlagte aktiviteter for skolens øvrige elever på fornem vis.

Skoleåret 19-20 startede med højt humør og denne gang en søndag desværre uden alle forældre. Dette for at undgå så stort fravær blandt eleverne, som vi tidligere har set de år, hvor vi er startet en lørdag. Og det viste sig at være en god disposition, som vi fortsætter med.

I september afholdt vi lejrskole på skolen for alle skolens elever, og på flere parametre var det nok den hidtil bedste lejrskole. Der var virkelig mange muligheder for eleverne og der var fuld knald på i to døgn med bl.a.: svedhytte og kolde bade, gøgl, selvfabrikerede rumraketter, minigolf,

wellness, dans, samspil, fodboldturnering, parkour, trylleshow, familiegrupper, lejrskolesange, skovløb, miniby, katapultværksted, svømning, teater, dragebygning og rigelig, og en alt for salt lasagne.

I løbet af dette skoleår har eleverne fået flere muligheder for at blive på skolen om eftermiddagen og indgå i fællesskaber til kor dans eller instrumentundervisning om eftermiddagen. Det giver eleverne mulighed for at blive her og dyrke deres interesser og bruge skolens gode faciliteter.

De praktiske forbedringer dækker i år at lærerne har fået nye pc-er, personaletoiletterne er renoveret, nye møbler på lærerværelset og nye gardiner i flere klasse, så man nu kan se hvad der foregår på tavlen. I skoleåret 2020-21 vil vi igangsætte renovering af elevtoiletterne i indskolingen og SFOén.

Der har været ret megen trafik ind og ud på elevsiden. I dag er virkeligheden at mange børn selv bestemmer, hvor de vil gå i skole - også de helt små, som lader valget afhænge af hvor den, de leger bedst med lige nu, skal gå i skole. Vi oplever desværre også at en del elever efter 6. kl. vælger at søge på skoler med en særlig profil fx inden for deres sportsgrene. Det er forståeligt, men også ærgerligt, da vi har et virkelig godt skoletilbud til vores overbygningselever, hvor eleverne vokser og opnår selvstændighed og faglig dybde og får en masse spændende oplevelser. For Sofiehøj ville det være ønskeligt at forældre valgte skole ud fra et match mellem skolens og egne værdier og at de holdt fast – også når der i perioder kan være sociale udfordringer. Vi har også mange, der søger vores skole, og oftest er det fordi de via andre forældre har hørt godt om skolen. Tak, det er vi glade for – bliv endelig ved. Vi vil gerne have flere drenge i 8. kl. og piger i 3.

Spirergruppen var stor i år og med afstandskravet kunne de ikke være i lokalerne oven på klubben. Vi fik ryddet Niels Bohr, og shinet lokalet op, så det stod klar til at modtage 14 spirer. Og det har – trods de ændrede omstændigheder – været et smukt forløb. Det er nu 3. gang vi har haft Spirergruppe, og vi er rigtig glade for at vi tog initiativ til det. Det giver en helt anden rolig overgang, hvor børnene har tid til at lære hinanden og skolen at kende før den egentlige start i august.

Her på skolen øver børnene sig hele tiden på livet. Det er ikke kun de traditionelle fag på skemaet, vi har fokus på. Viden og færdigheder i fagene er naturligvis vigtige, men de kan ikke stå alene i vores møde med børnene. De skal i lige så høj grad komme til en forståelse af sig selv og deres omverden. Derfor skal vi være bevidste om, at vores børn og unge skal have plads – også åndeligt – til at udfolde sig og være medskabende og aktive i eget og andres liv. Dét bliver afgørende for, hvordan vi tager ansvar for mødet i skolen – hvad de skal udsættes for og ikke mindst hvordan. Helt konkret betyder det bl.a., at vi tillægger det stor værdi at kunne tale sammen. Man kan fristes til at sige: naturligvis, men det handler ikke kun om alt det lette – det som virker og fungerer - succeserne. Vi skal hele tiden være bevidste om også at kunne tale om og spejle de oplevelser, som vi finder svære eller angstprægede -nederlagene. Vi skal kunne tale om det, der gør ondt og kan gøre en ked af det, bange og utryg. Vi skal blive ved med at gøre os umage med at møde vores børn nysgerrigt og anerkendende. For både børn og voksne gælder det, at oplevelsen af at kunne overkomme nye udfordringer, komme til en ny erkendelse af egne evner – både fagligt og

menneskeligt – se det svære i øjnene og komme videre – det er dét, som bygger os op. Vi skal gøre det sammen.

Opdragelse i og til et tillidsfuldt og forpligtende fællesskab er en grundsten i vores værdisæt – i vores måde at drive skole på. For at indgå i fællesskabet har man brug for robusthed. Vi ønsker alle for vores børn og unge, at de må kunne klare de udfordringer og vanskeligheder, og ikke mindst udholde de frustrationer, som de helt sikkert møder i livet. Robusthed handler om at blive god til at klare livets udfordringer. Udfordringer i forhold til sine medmennesker, – at klare opgaver, som er svære, – at kunne holde fast i et mål, der skal nås og modstå fristelser, som man ikke har godt af. At håndtere uretfærdighed. Så vi må vedvarende spørge os selv om hvordan vi ruster vores børn bedst muligt til et liv, de føler, de kan magte, og som de kan glædes over? Vi skal holde fokus på den kraft og det menneskesyn, som ligger i det forpligtende fællesskab. Fællesskabet spiller en hel grundlæggende rolle i skabelsen af os som mennesker, og vi ser fællesskabet som fundamentet for opdragelsen i og til det gode liv. Det gode liv; der hvor man oplever rum til at kunne spejle sine holdninger og handlinger. Hvor man oplever tillid til hinanden og udvikler tillid til og tro på eget liv. Det er også der, hvor man tager ansvar og oplever, at man selv er vigtig – en vigtig del af fællesskabet -er medskabende på eget og andres liv. I forhold til børn og unge på Sofiehøj kommer det bl. a. til udtryk ved individuelle samtaler, morgensamlinger, klassesamtaler, i fortællingerne, i pauserne, på lejrskolerne, på arbejdslørdage og i legeaftalerne. Her udvikles ejerskab og ansvar for fællesskabet af vores børn og unge. Det kræver dygtighed, mod og insisteren at holde fast i det fælles ansvar for at alle vores børn oplever, at de har en værdifuld plads i fællesskabet. Der findes ingen lette løsninger eller en fast opskrift, når et barn eller et socialt fællesskab er under pres. Og det skal der heller ikke være... sådan leves livet vel heller ikke?

I forbindelse med at der blev spurgt ind til skolens praksis med karakterer og prøver, udarbejdede jeg en brugerundersøgelse til vores overbygningselever foretaget i marts 2020. Den viste en generel opfattelse af, at den måde som karakterer og prøver indgår i undervisningen på i overbygningen på Sofiehøj ikke lægger et stort pres på eleverne. 0% svarer at deres lærere fokuserer for meget på karakterer og prøver og 62% at karakterer er ok som et pejlemærke om, hvor de ligger fagligt. Næsten alle elever svarede ja på spørgsmålet: *Jeg synes, mine forældre har en fornuftig tilgang til mig og min uddannelse/skole.* Jeg håber, vi fortsat kan mindske præstationspresset sideløbende med at vi, sammen med forældrene, støtter eleverne i deres egne ambitioner og i at udvise omhu med det, de beskæftiger sig med.

Og så findes der nok ikke en ledelsesberetning i år, der ikke indeholder en længere smøre om følgerne af covid-19. Jeg vil prøve at gøre det kort.

Det samlede billede af epidemiens betydning for vores familier, tror jeg, har ligner det typiske billede for de fleste skoler. Vi har familier som er meget påvirkede qua meget sårbare familiemedlemmer eller generel nervøsitet for at blive syge eller at komme til at smitte andre. I den anden ende af skalaen har vi familier, som har kunnet fortsætte en hverdag præget af større normalitet. Man har kunnet gå på arbejde hver dag og har ikke haft de store helbredsmæssige bekymringer.

Anbefalingerne har været brede og har kunnet tolkes flertydigt, så skolerne – og i nogle tilfælde kommunerne har valgt forskellige måder at tackle situationen på. Vi har gode rammer hvad angår plads, antallet og indgange og har ikke været så udfordret som de større byskoler.

I krydsfeltet af de forskellige forventninger til os, har vi de seneste fem måneder skullet lave tryk og meningsfuld skole. Vi har holdt jer orienteret via breve og opslag, som vi løbende har sendt til forældre, elever og medarbejdere. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for den nærmest entydige tillid og opbakning, som vi har oplevet for vores måde at gribe denne meget specielle periode an på. Dette gælder fra både vores elever, vores familier og vores medarbejdere. Jeg er fuld af beundring over alles vilje og evne til at håndtere og imødegå den situation vi har – og stadig står midt i. Alle har gjort deres bedste og virkelig strakt sig lang for at få det hele til at fungere på trods. Tak for det.

Det har været en rigtig god oplevelse at iagttage, hvordan eleverne kan lege uden legetøj. De er opfindsomme og kreative og kan få en masse ud af fire pinde og en sten. Denne evne er ikke gået tabt på trods af al den tid, børnene tilbringer ved en skærm, og udeundervisningen har lærerne i høj grad taget med videre i den almindelige undervisning.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke de gode folk jeg arbejder sammen med her på skolen. Tak til de ansatte for jeres indsats og for de mange gode grin og for jeres vilje og evne til at søge løsninger. Tak til bestyrelsen for godt samarbejde og for indspark og sparring i forhold til vores skole.

Elisabeth Haulund